

man egentlig vilde ramme, var Kolportagen. Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. S. C. Jensen) søjede dertil, at det, der skulde rammes, var disse Handeler paa Uddrag eller Afbedrag, som man maatte kunde falde det, der ofte førte til, at Smaafolk betalte en Del Uddrag, og naar det saa kom til Stykket, fik de ikke deres Præmie-lodder eller Præmieobligationer, som de havde købt. Jeg skal søge noget til, som jeg i alt Fald tror er en af de værste Ulemper, og som de ærede Talere ikke have været bekendte med, eller gjort opmærksomme paa. Efter hvad der er sagt mig fra meget klyn-dig Rilde, er den største Ulempe, som gaar i Svang, maatte i meget betydelig Omfang, den, at der er Forretninger, vel navnlig tykke Forretninger, der have Agenturer eller Filialer her i Kjøbenhavn, der stykke Lodder ud i Hundredele eller saadanne ganske smaa Lodder, som de saa ved Kolportage eller paa anden Maade søge at saa narrede ind hos Smaafolk, Tjenestefolk o. s. v. Handelen gaar da ud paa, at de paagældende, der saaledes bedaares til at tage disse Lodder, ikke saa nogen som helst Ret, Køberet, til den virkelige Præmieobligation; de saa blot en Ret til at spille med ved Udtrækningen i den Tid, hvori de betale disse maanedlige Uddrag. Der udtrækkes ofte ved disse Pa-pirer visse Serier, og nogen Tid efter ud-trækkes de enkelte Nummere af Serien. Saa udsteder disse Kolportageforretninger Be-viser, Hundredeleksbeviser, som ere trykte med meget smaa Typer, hvor de saa tillige nævne Nummerene i paagældende Serie og nævne hvilken den mindste Gevinst er, der kan komme ud. Den, der køber et saadant Bevis, tror, at han har faaet en god Chance til at vinde dette Beløb 300 Kr., eller hvor meget det nu er. Men naar Trækningen er foregaaet, ser han til sin Overraskelse, at det er kun $\frac{1}{100}$, og hvad der er værre er, at disse Nummere, til hvilke der saaledes sælges Udkomst, aldeles ikke habes til Stede i vedkommende Forretning. De eksistere et Sted i Verden, men ikke hos den, der har solgt disse Lodder, og hvis der altsaa falder en stor Gevinst paa et saadant Lod, er der Sandsynlighed for, at vedkom-mende Geschæftsfører forsvinder, saa de, der ere berettigede dertil, ikke saa noget af Ge-vinsten. Men selv om der nu ikke finder noget ligefremt Bedrageri Sted — thi jeg vil falde det Bedrageri, at sælge saadanne Anparter i Lodder, som ikke eksistere i ved-kommende Sælgers Haand — selv om der altsaa ikke er Bedrageri paa den Maade, selv om vedkommende Forretningsfører har disse Nummere i Serien i sin Besiddelse, fore-

kommer det mig dog klart, at naar hele Forretningen gaar ud paa, at der sælges Lodder til at spille med, med visse Udtræk-ninger, er det Lottospil, et utilledeligt Ha-sardspil, som burde kunne rammes. Der er imidlertid sagt mig, at der har været saa-danne Sager fremme i Kjøbenhavns Krimi-nal- og Politiret, og man har ment ikke at kunne ramme dem. Jeg har ikke haft Lej-lighed til at undersøge Sagen, men det er den Slags Ting, der efter mit Støn er virkelig Lotterispil, hvor de Beviser, der gives, ikke ere andet end, som den højterede Minister kaldte dem, Lotteribejder; de burde jo forbydes. Spørgsmaalet er blot, om de ikke allerede ere forbudte ved den bestaaende Lovgivning, og om man ikke kan komme til at ramme dem derigennem.

Den anden Form, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. S. C. Jensen) nævnte, at man købte saadanne Præmie-obligationer mod maanedlige Uddrag, kan naturligvis ogsaa føre til Ulemper. Ved-kommende kan blive narret; navnlig naar Uddraget ikke prompte erlægges, kan Sæl-geren benytte sin Ret til at konfiskere, hvad der er betalt i Uddrag, og derved kan natur-ligvis komme en hel Del Ubillighed. Men det forekommer mig ikke saa farligt, det er ikke andet, end hvad der sker i Hundreder og Hundreder af Tilfælde i andre Hen-seender, hvor man dog ikke finder Anledning til at stribe ind. Jeg skal saaledes nævne de bekendte Møbelaaner-Lejekontrakter, hvor en Mand faar et Møbement paa Lejekon-trakt med den Betagelse og Bestemmelse, som ikke behøver udtryffeligt at være sat ind i Lejekontrakten og i Reglen vel ikke er det, men en Underhaandsaftale, at naar Lejen er betalt i et vist Antal Maanedes eller Aar, skal vedkommende Lejer være Ejer af Mø-blerne. Der er ogsaa i saadanne Kontrakter den Klausul, at hvis Lejeren udebliver en Gang med en Lejesum, har han forspildt hele sin Ret, saa kan Udelejereren komme og tage Møblerne tilbage, uden at levere noget som helst af den betalte Leje tilbage. Jeg er ikke ganske overbevist om, at det Forhold kunde rammes, i hvert Tilfælde ikke paa den Maade, som her er foreslaet, og om det fortjener at rammes. Det, jeg er ganske klar paa, er, at naar disse Præmielodder blot benyttes som Spil, til Lottospil, saa bør der strides ind imod det, og det er vel nærmest der, Svindlerne have vist sig.

Der findes saa dernæst, som den ærede Taler allerede har nævnt, en fuldstændig legitim Handel med Præmielodder, meget honnrette og gode Papirer, som blive no-terede paa de første Verdensbørser, og som